

[Jens Thoft]

222 af 28. juli 1988 til Jens Thoft, giver det anledning til begrundet mistanke om, at der i 1987 har været foretaget indgreb i meddelelshemmeligheden, uden at bestemmelserne i specielt retsplejeloven har været taget i anvendelse. Alt tyder således på, at § 6 i lov om forsvarets organisation, der ifølge lovforarbejderne var tænkt anvendt i en situation med truende udsigt til krig eller krig, er blevet benyttet som hjemmel.

Svar (19/8 88):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det kan oplyses, at Justitsministeriet ikke er bekendt med anvendelsen af den i begrundelsen for spørgsmålet nævnte lov om forsvarets organisation, der henhører under Forsvarsministeriet.

Jeg kan i øvrigt henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. S 223 fra folketingsmedlem Jens Thoft.

Spm. nr. S 271

Til *arbejdsministeren* (12/8 88) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren vurdere, hvorvidt Pandrup Kommunes beslutning om, at lediges børn ikke kan optages i daginstitutioner, er i overensstemmelse med forventningerne om, at de ledige yder en aktiv indsats for at få et arbejde eller prøver at dygtiggøre sig i ledighedsperioden?«

Begrundelse

I den redegørelse, arbejdsministeren har fremlagt i Folketinget vedrørende arbejdstilbudsordningen, er det præciseret, at ledighedsbegrebet skal indskræpkes, og at de ledige selv skal yde en løbende aktiv indsats uddannelses- og ansøgningsmæssigt. Dette kan umuliggøres, såfremt deres børn ikke kan blive passet.

Svar (24/8 88):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

I begrundelsen for spørgsmålet er der henvist til min redegørelse om forstærket indsats mod langvarig ledighed, hvor jeg gav udtryk for et behov for at præcisere betydningen af rådighedsbegrebet, herunder kravet til ledige om selv at yde en aktiv indsats for at komme i beskæftigelse.

Det forudsættes og forventes således, at den ledige er aktivt arbejdssøgende og benytter sig

af de tilbud af beskæftigelsesfremmende karakter, som tilbydes.

Men kravet om, at et ledigt arbejdsløsheds-kassemedlem skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, indebærer ikke – og vil heller ikke fremover indebære – at der stilles krav om, at medlemmet skal have institutionsplads til sit barn.

Der stilles alene krav om, at medlemmet har pasningsmuligheder til sit barn, når arbejde, kursus eller andre beskæftigelsesmæssige foranstaltninger tilbydes.

Spm. nr. S 272

Til *socialministeren* (12/8 88) af:

Jytte Andersen (S):

»Vil ministeren kommentere Pandrup Kommunes forslag om, at lediges børn ikke kan blive optaget i daginstitutioner, hvilket bevirker en forringelse af den lediges mulighed for at søge job eller kvalificere sig i en ledighedsperiode og samtidig betyder et u hensigtsmæssigt og upædagogisk indgreb i børns dagligdag?«

Begrundelse

Pandrup Kommune har truffet beslutning om, at de arbejdslediges børn ikke kan blive optaget i daginstitution. Det er stridende mod bistanstanslovens § 69 vedrørende kommunens forpligtelse til at tilvejebringe det nødvendige antal pladser i daginstitutioner.

Skal de ledige yde en aktiv indsats for at få job eller uddanne sig, bør de på lige fod med andre borgere kunne få deres børn passet.

Svar (22/8 88):

Socialministeren (Aase Olesen):

Som spørgeren selv nævner, er der tale om et forslag om en indskrænkning af de lediges muligheder for at have deres børn i daginstitutioner, ikke om en ordning, der er vedtaget af kommunalbestyrelsen.

Ifølge bistanstanslovens § 69 skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge. Skønnet over, hvad der er det nødvendige antal pladser, ligger hos kommunalbestyrelsen.

Ifølge § 72 træffes bestemmelse om optagelse i en daginstitution af det sociale udvalg.

I Socialministeriets cirkulære af 22. december 1986 er det i punkt 38 fremhævet, at der ved